

[Bjørn Poulsen]

»Vil ministeren give en vurdering af, hvad de samfundsgrupper, der ikke har mulighed for opnåelse af de skjulte rabatter, må betale i merpris?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelserne for spørgsmålene nr. S 349 og S 350.

Svar (8/9 88):

Industriministeren (Nils Wilhjelms):

Monopoltilsynet er ikke i besiddelse af materiale, som kan danne baggrund for generelle udsagn om, hvordan den organiserede rabat i praksis finansieres.

Man må gå ud fra, at der bag en forretnings beslutning om at indgå i en rabatordning af ovennævnte type ligger en forventning om, at der herved kan opnås en øget afsætning med deraf følgende bedre kapacitetsudnyttelse, lavere indkøbspriser og andre stordriftsfordele for forretningen, således at der samlet kan opnås en større indtjening.

Hvis forretningens forventninger holder stik, kan prisen være neutral; det vil sige, at rabatordningen ingen prismæssige konsekvenser får for de kunder, som ikke får rabat. Hvis det er et område præget af stærk priskonkurrence, kan det tænkes, at en eventuel øget indtjening i forbindelse med rabatordningen anvendes til en generel prisnedsættelse i forretningen.

Hvis forretningens driftsøkonomiske forventninger ikke holder stik, foreligger der den mulighed, at forretningen øger prisniveauet, således at det først og fremmest er ikkerabatmodtagerne, der betaler rabatordningen. Men dette forudsætter, at konkurrenceforholdene tillader det. En anden mulighed for forretningen er at ophøre med at give denne form for rabat.

Det er således højst usikkert, i hvilket omfang forretningernes ydelse af rabat inddækkes i priserne, det vil sige i form af generelt højere priser i disse forretninger, eller om rabatterne betales af forretningerne som en del af den almindelige bruttoavance. Under hensyn til de gældende konkurrenceforhold i detaljdet, den udstrakte anvendelse af vejledende videre-salgspriser i mange brancher samt forretningernes tilsyneladende mangelfulde opgørelser af omfanget af ydet rabat til forbrugere må det antages, at organiseret rabat som oftest betales af forretningernes almindelige bruttoavance og

således er et element i den almindelige priskonkurrence.

Ydelse af skjulte rabatter til forskellige organiserede grupper af forbrugere kan imidlertid føre til en ulige behandling af forbrugere og føre til en mindre markedsgennemsigtighed. Derfor vil jeg i denne samling fremsætte forslag til ændring af prismærkningsloven, hvorefter detailhandelsforretninger skal skilte med, om der ydes organiseret rabat.

Spm. nr. S 352

Til *skatteministeren* (30/8 88) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Kan ministeren give en vurdering af, hvilket momsprovenutab der er resultatet af de faste rabatter på en lang række forbrugsvarer?«

Begrundelse

Ifølge en artikel i dagbladet Børsen den 30. august 1988 agter industriministeren at fremsætte lovforslag om, at salg med rabatter til indkøbsforeninger skal vises ved skiltning, og på den baggrund ønskes ovenstående spørgsmål besvaret.

Svar (14/9 88):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Staten mister næppe noget momsprovenu ved prisrabatter til særlige befolkningsgrupper.

Momsen er en næsten generel proportional forbrugsskat. Den enkelte husholdnings bidrag til momsprovenuet består af moms af det samlede momsbelagte forbrug, som husholdningen foretager. Ved prisbesparelse på et vareområde pr. fysisk enhed vil husholdningen have mulighed for inden for samme forbrugssum at efterspørge flere varer eller andre varer, der i de fleste tilfælde også vil være momsbelagte. Momsprovenuet vil herved være uændret.

Kun i de tilfælde, hvor husholdningen anvender prisbesparelsen til opsparing eller forbrug af ikke momsbelagte goder, vil der være tale om et momsprovenutab. Ved opsparing vil momsprovenuet dog stige igen, når opsparingen til sin tid forbruges.

Prisnedslag til særlige befolkningsgrupper fører således almindeligvis ikke til fald i momsprovenuet.